

ΕΤΟΣ 72ον

11 Αύγουστου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3715)

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στήν περικοπή τῆς σημερινῆς Κυριακῆς ἔχουμε δύο γεγονότα: τό ἕνα εἶναι ἡ θεραπεία δύο τυφλῶν καί στήν συνέχεια ἡ θεραπεία ἑνός ἀνθρώπου κωφοῦ ἀλλά καί δαιμονισμένου ταυτόχρονα. Κυρίαρχο στοιχεῖο στίς δύο περιπτώσεις τῶν θαυμάτων αὐτῶν εἶναι ἡ πίστη στό πρόσωπο καί στό θεραπευτικό ἔργο τοῦ Κυρίου ἀπό τίς ἀσθένειες.

Πίστη καί ἀπιστία

Ἡ πίστη δέν εἶναι κάποια ἀόριστη καί ἀφηρημένη θεωρία, μιά ωραία ἰδεολογία καί μιά συμφέρουσα θρησκευτική ἄποψη. Ἡ ὀρθόδοξη πίστη εἶναι βίωμα, ἦθος, τρόπος ζωῆς καί ὑπάρξεως. Πίστη σημαίνει ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ νά γίνει ζωή μου. Μέ τήν πίστη ὁ ἄνθρωπος ὑπερβαίνει τίς δεσμεύσεις τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου τοῦ μεταπτωτικοῦ κόσμου καί ἀνάγεται ἀπό τά ἐπίγεια στά οὐράνια, ἀπό τά πρόσκαιρα στά αἰώνια, ἀπό τά ρέοντα στά ἐστῶτα, ἀπό τόν θάνατο στήν ὄντως ζωή. Διά τῆς πίστεως βλέπει τούς οὐρανοὺς νά διηγούνται τήν δόξα τοῦ Θεοῦ, βλέπει τήν οὐσιοποιό, ζωοποιό ἀλλά καί τελεσιουργό χάρη τοῦ Δημιουργοῦ ἐντός τοῦ κόσμου. Αὐτή ἡ πίστη μπορεῖ νά τόν προβληματίσει καί νά τόν φρονηματίσει. Ἡ δέ ἄρνηση τῆς πίστεως στόν Θεό ἀποτελεῖ παραφροσύνη, ὅπως λέει χαρακτηριστικά ὁ ψαλμωδός Δαβίδ: «εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι Θεός» (Ψαλμ. 13,1).

Ἡ ὀρθόδοξη πίστη

Ἡ πίστη μας ἐκκινεῖται ἀπό τήν ἀποδοχή τῆς ἐν Χριστῷ φανέρωσης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καί ὀλοκληρῶνεται στήν κατόπιν πνευματικῆς προσπάθειας προσωπική συνάντηση καί μυστηριακή ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἐνωση τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεῦτε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνέψαθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

ἀνθρώπου μέ τὸν Χριστό. Σὲ μία συνάντηση καὶ ἔνωση ἢ ὅποια ἐντοπίζεται ἐν τῷ ἔργῳ, τὰ ἔργα τῆς πίστεως, διότι χωρὶς ἔργα ἢ πίστη εἶναι νεκρὴ καὶ τὸ ἀντίθετο, τὰ ἔργα δίχως τὴν πίστη εἶναι τύπος δίχως οὐσία, πομπώδεις ἐνέργειες μὲ ἄλλα κίνητρα καὶ στόχους, συνήθως τὴν προσωπικὴ καταξίωση καὶ προβολή, στερημένα τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς πλησίον. Ἡ ὀρθόδοξη πίστη μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν προσευχὴν γιὰ τοὺς ἄλλους, εἰς τὸ να μοιραζόμεσθε, εἰς τὸ χαίρομασθε ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ ἄλλου, εἰς τὸ λυπούμασθε ἐν τῇ λύπῃ του, εἰς τὸ σκεπτόμασθε τὸν αἰώνιο προορισμὸν μας, εἰς τὸ μάθουμἐ εἰς τὸ ὑπομένουμἐ, εἰς τὸ ἐλπίζουμἐ, εἰς τὸ ἐγκρατευόμασθε καὶ εἰς τὸ χαίρομασθε ἐν τῇ ἀπλότητῃ καὶ ἐν τῇ λιτότητῃ.

Ἡ βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως

Δυστυχῶς ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὁ γαλουχημένος μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς λογικῆς διανοήσεως, δίνει μεγαλύτερη σημασίαν ἐν τῇ κτιστῇ ἀνθρώπινη λογικῇ παρά ἐν τῇ πίστι πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐγκλεισμένος ἐν τῷ κέλυφῳ τοῦ ἐγωῖσμοῦ ἐμπιστεύεται μόνον ἐν τῷ ἐαυτῷ του, ἐν τῇ προσωπικῇ του κρίσει, καὶ ἀγνοώντας τὸν Θεὸν ἐκδιώκει τὸν Χριστὸν ἀπὸ τῆς προσωπικῆς του ζωῆς. Καὶ ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἀναμφίβολα ἐπιτυγχάνει μίαν ἀλματώδη ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνολογικὴν ἀνάπτυξιν, ἢ ὅποια διευκολύνει ἐν τῇ καθημερινότητῃ του, βιώνει ὅλο καὶ βαθύτερα τὴν συνέπειαν τῶν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν προχώρησε ἀπό ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τόν ἀκολουθήσαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι φώναζαν καί ἔλεγον: Ἐλέησέ μας, Υἱέ τοῦ Δαυίδ. Ὅταν ἦλθε στό σπίτι, τόν πλησίασαν οἱ τυφλοί, καί ὁ Ἰησοῦς τούς λέγει: Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νά τό πράξω αὐτό; Τοῦ λέγουν: Naί, Κύριε. Τότε ἄγγιξε τά μάτια τους καί τούς λέγει: Nά γίνει σύμφωνα μέ τήν πίστη σας. Καί τά μάτια τους ἄνοιξαν· καί σέ αὐστηρό ὕψος τούς πρόσταξε ὁ Ἰησοῦς καί τούς εἶπε: Προσέξτε, κανείς νά μήν τό μάθει. Αὐτοί, ἀφοῦ βγῆκαν ἔξω, διέδωσαν τή φήμη του σέ ὅλη ἐκεῖνη τήν περιοχή. Καί καθῶς ἔβγαιναν αὐτοί ἔξω, ἀμέσως τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπο κωφάλαλο δαιμονισμένο· μόλις ἐκδιώχθηκε τό δαιμόνιο, μίλησε ὁ κωφάλαλος, καί τά πλήθη θαύμασαν καί ἔλεγον ὅτι ποτέ μέχρι τώρα δέν ἐφανίστηκαν τέτοια πράγματα στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγον: Μέ τή δύναμη τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐκδιώκει τά δαιμόνια. Καί ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλες τίς πόλεις καί τά χωριά καί δίδασκε στίς συναγωγές τους καί κήρυττε τό εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας (τοῦ Θεοῦ) καί θεράπευε κάθε ἀρρώστια καί κάθε ἀδυναμία στόν λαό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

προβλημάτων του, κοινωνικῶν, ψυχολογικῶν, ὑγείας, φυσικοῦ περιβάλλοντος καί ἄλλων, καταλήγοντας σέ ἀδιέξοδο στό ὁποῖο ἐγκλωβίζεται. Καί νομίζει ὅτι εὐτυχεῖ, ἐνῶ δυστυχεῖ. Ἐν τέλει δέ ὑποτάσσεται στήν κοινή τῶν θνητῶν μοῖρα, τήν ὁποία οὐδεμία κτιστή δύναμη μπορεῖ νά υπερφαλαγγίσει, τόν θάνατο, ὄχι μόνο τόν σωματικό ἀλλά καί τόν πνευματικό, λόγω τοῦ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου φρονήματός του.

Οἱ Χριστιανοί, οἱ βιοῦντες τό μυστήριο τῆς πίστεως, ἀντιμετωπίζουμε τίς ἀδυναμίες τοῦ περιβάλλοντός μας καί τίς θλίψεις ὡς πνευματικά γυμνάσματα καί ἀθλήματα, δεχόμεστε τά ἐπί μέρους περιστατικά τῆς ζωῆς μας ὡς φανερώσεις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ γιά ἐμᾶς καί προσπαθοῦμε ἐν μέσω αὐτῶν νά καταβάλουμε τήν δική μας ἀγωνιστική προσπάθεια ἀπό τήν ἔπαλξη στήν ὁποία ταχθήκαμε. Ζοῦμε τήν ὑπακοή τῆς πίστεως καί δέν ὑποχωροῦμε στίς προκλήσεις τοῦ κόσμου οὔτε καί ἀφομοιωνομάστε ἀπό αὐτόν. Εὐρισκόμενοι ἐντός τῆς νοητῆς Κιβωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κοινωνοῦμε μυστηριακῶς μετά τοῦ Χριστοῦ, ἀξιολογοῦμε μέ διάκριση τό καλό καί ἀγαθό καί μέ σωφροσύνη θέτομε τίς πνευματικές προτεραιότητες γιά τόν πρόσκαιρο τούτο βίο. Ὁ Θεός, ὁ Τριαδικός Θεός στόν Ὅποιο πιστεύουμε, δέν ἀποτελεῖ μία μακρινή ὕπαρξη, ἕναν ἀπρόσιτο Θεό, μία ἀόριστη δύναμη. Ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος σαρκώθηκε, ἔπαθε καί σταυρώθηκε γιά ἐμᾶς καί τοῦ Ὅποίου ἡ Ἀνάσταση μᾶς δίνει τήν

11 Αυγούστου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Εϋπλου διακόνου († 304), Νήφωνος Κων/πόλεως († 1502)· ανάμνησις
θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστ.: Ρωμ. ιε΄ 1-7 – Εὐαγ.: Ματθ. θ΄ 27-35.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Αυγούστου, Ἡ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

ἐλπίδα καί τήν εὐκαίρια τῆς αἰώνιας ζωῆς, εἶναι συνέχεια παρῶν στήν
ζωή μας.

† Ὁ Φ. Α.

«Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν»

Ὁ ἄνθρωπος, ἄν θέλει νά μή βασανίζεται, πρέπει νά πιστέψει στό «χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», πού εἶπε ὁ Χριστός. Νά ἀπελπισθεῖ δηλαδή ἀπό τόν ἑαυτό του μέ τήν καλή ἔννοια καί νά πιστέψει στήν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὅταν κανεῖς ἀπελπισθεῖ μέ τήν καλή ἔννοια ἀπό τόν ἑαυτό του, τότε βρίσκει τόν Θεό. «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι». Ἀκόμη καί οἱ πῖο πνευματικοί ἄνθρωποι δέν ἔχουν ἐξασφαλίσει τήν ζωή τους, γι' αὐτό καί κρατοῦν συνέχεια τόν ἑαυτό τους στήν ἀσφάλεια τοῦ Θεοῦ, ἐλπίζουν στόν Θεό καί ἀπελπίζονται μόνο ἀπό τό «ἐγώ» τους, διότι τό «ἐγώ» φέρνει στόν ἄνθρωπο ὅλη τήν πνευματική δυστυχία.

Ὁ καλός Θεός πολλές φορές οἰκονομεῖ πολύ σοφά νά δοῦμε καί τήν θεία Του ἐπέμβαση καί τήν ἀποτυχία πού εἶχαμε μέ τήν αὐτοπεποίθησή μας. Ὅταν κανεῖς παρακολουθεῖ καί ἐξετάζει κάθε γεγονός πού συμβαίνει στήν ζωή του, ἀποκτάει πείρα, προσέχει καί ἔτσι προοδεύει. Ὁ Χριστός ζητοῦσε πρῶτα τήν πίστη στήν δύναμη τοῦ Θεοῦ καί ὕστερα ἔκανε τό θαῦμα. «Ἄν πιστεῦεις στήν δύναμη τοῦ Θεοῦ, θά γιαντρευθεῖς», ἔλεγε.

(Ἀπό τό βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
Ἀνθολόγιον Συμβουλῶν Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr